

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator									
מילרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ילפינן ממשא	רבי יהושע סבר:	!	■	♦							
לא ילפינן ממשא, שאני משה דרב גובריה.	רבי אליעזר סבר:	!	■	♦							
לא כדברי זה ולא כדברי זה, אלא שואל אדם צרכיו בשומע תפלה.	חכמים:		■								
הלכה כדברי חכמים.	רב יהודה אמר שמואל		■								
אע"פ שאמר: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אבל אם בא לומר בסוף כל ברכה וברכה מעין כל ברכה וברכה - אומר.	רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:		■								
אע"פ שאמר: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אם יש לו חולה בתוך ביתו - אומר בברכת חולים, ואם צריך לפרנסה - אומר בברכת השנים.	רבי חייה בר אשי אמר רב:		■								
אע"פ שאמר: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אבל אם בא לומר אחר תפלתו, אפילו כסדר יוה"כ - אומר.	ר' יהושע בן לוי:		■								
ואלו אידיהן של עובדי כוכבים: קלנדא, וסטרנורא, וקרטיסים, ויום גנוסיא של מלכיהם, ויום הלידה, ויום המיתה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]									♦	■
כל מיתה שיש בה שריפה - יש בה עבודת כוכבים, ושאיין בה שריפה - אין בה עבודת כוכבים	חכמים:									♦	■
אבל יום תגלחת זקנו ובלוריתו, ויום שעלה בו מן הים, ויום שיצא מבית האסורין, ועובד כוכבים שעשה משתה לבנו - אינו אסור אלא אותו היום ואותו האיש בלבד.											■
קלנדא - ח' ימים אחר תקופה, סטרנורא - ח' ימים לפני תקופה, וסימנך: (תהלים קלט) אחר וקדם צרתני וגו'.	רב חנן בר רבא:										♦
לפי שראה אדם הראשון יום שמתמעט והולך, אמר: אי לי, שמא בשביל שסרחתי עולם חשוך בעדי וחזור לתווה ובוהו, וזו היא מיתה שנקנסה עלי מן השמים, עמד וישב ח' ימים בתענית ובתפלה, כיון שראה תקופת טבת וראה יום שמאריך והולך, אמר: מנהגו של עולם הוא, הלך ועשה שמונה ימים טובים, לשנה האחרת עשאן לאלו ולאלו ימים טובים, הוא קבעם לשם שמים, והם קבעום לשם עבודת כוכבים.	ת"ר:										♦
בשלמא למ"ד: בתשרי נברא העולם, יומי זוטי חזא, יומי אריכי אכתי לא חזא אלא למ"ד: בניסן נברא העולם, הא חזא ליה יומי זוטי יומי אריכי											ז
דהוי זוטי כולי האי לא חזא.											!
יום שנברא בו אדם הראשון, כיון ששקעה עליו חמה, אמר: אי לי, שבשביל שסרחתי עולם חשוך בעדי ויחזור עולם לתווה ובוהו, וזו היא מיתה שנקנסה עלי מן השמים, היה יושב בתענית ובוכה כל הלילה וזוהו בוכה כנגדו, כיון שעלה עמוד השחר, אמר: מנהגו של עולם הוא, עמד והקריב שור שקרניו קודמין לפרסותיו, שנאמר: (תהלים סט) ותיטב לה' משור פר מקרינן מפריס.	ת"ר:										♦
שור שהקריב אדם הראשון - קרן אחת היתה לו במצחו, שנאמר: ותיטב לה' משור פר מקרינן מפריס.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										♦
מקרינן תרתי משמע											ז
מקרינן כתיב.	רב נחמן בר יצחק:										!
רומי שעשתה קלנדא, וכל העיירות הסמוכות לה, אותן עיירות אסורות או מותרות?	בעי רב מתנה:										^
קלנדא אסורה לכל היא	רבי יהושע בן לוי:										♦
אין אסורה אלא לעובדיה בלבד.	רי יוחנן:										♦
אע"פ שאמר: רומי עשתה קלנדא, וכל עיירות הסמוכות לה, היא עצמה אינה אסורה אלא לעובדיה בלבד. סטרנליא וקרטיסים, ויום גנוסיא של מלכיהם, ויום שהומלך בו מלך - לפניו אסור, אחריו מותר ועובד כוכבים שעשה משתה לבנו - אין אסור אלא אותו היום ואותו האיש.	תנא כוותיה דר' יוחנן:										■
אף אנן נמי תנינא	רב אשי:										■
יום תגלחת זקנו ובלוריתו, ויום שעלה בו מן הים, ויום שיצא מבית האסורין - אין אסור אלא אותו היום בלבד ואותו האיש	דקתני:										■
בשלמא אותו היום - לאפוקי לפניו ולאחריו, אלא אותו האיש לאפוקי מאי? לאו לאפוקי משעבדיו											ז
ש"מ.											■

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ישראל שבחוצה לארץ עובדי עבודת כוכבים בטהרה הן, כיצד? עובד כוכבים שעשה משתה לבנו וזימן כל היהודים שבעירו, אע"פ שאוכלין משלהן ושותין משלהן ושמש שלהן עומד לפניהם, מעלה עליהם הכתוב כאילו אכלו מזבחי מתים, שנאמר: (שמות לד) וקרא לך ואכלת מזבח.	תניא, רבי ישמעאל:									■	◊
ואימא: עד דאכיל										■	
אם כן, נימא קרא ואכלת מזבח, מאי וקרא לך? משעת קריאה.	רבא:									!	
הלכך, כל תלתין יומין, בין א"ל מחמת הלולא ובין א"ל מחמת הלולא - אסור מכאן ואילך, אי א"ל מחמת הלולא - אסור, ואי לא אמר ליה מחמת הלולא - שרי.										■	◊
וכי א"ל מחמת הלולא, עד אימת?										^	
עד תריסר ירחי שתא.	רב פפא:									!	◊
ומעיקרא מאימא אסור?										^	◊
מכי רמו שערי באסינתי.	רב פפא משמיה דרבא:									!	◊
ולבתר תריסר ירחי שתא שרי?										⚡	
והא רב יצחק בריה דרב מרשיא איקלע לבי ההוא עובד כוכבים לבתר תריסר ירחי שתא, ושמעיה דאודי, ופירש ולא אכל	[רב יצחק]									⊖ ⚡	◊
שאני רב יצחק בריה דרב מרשיא, דאדם חשוב הוא.										!	◊
וקרטסים וכו'.											■ <
מאי קרטסים?											^
יום שתפסה בו רומי מלכות.	רב יהודה אמר שמואל:									!	◊
קרטסים ויום שתפסה בו רומי מלכות.	והתניא:									⚡	■
שתי תפיסות תפסה רומי, אחת בימי קלפטרא מלכתא, ואחת שתפסה בימי יונים	רב יוסף:									■ !	◊
תלתין ותרין קרבי עבדו רומאי בהדי יונאי ולא יכלו להו, עד דשתפינהו לישראל בהדייהו, והכי אתנו בהדייהו: אי מינן מלכי, מנייכו הפרכי, אי מנייכו מלכי, מינן הפרכי	דכי אתא רב דימי אמר:									⊖ !	◊
ושלחו להו רומאי ליונאי: עד האידינא עבידנא בקרבא, השתא נעביד בדינא, מרגלית ואבן טובה, איוו מהן יעשה בסיס לחבירו?										⊖ !	
שלחו להו: מרגלית לאבן טובה.										⊖ !	
אבן טובה ואנך איוו מהן יעשה בסיס לחבירו?										⊖ !	
אבן טובה לאינך.										⊖ !	
אינך וספר תורה, איוו מהן יעשה בסיס לחבירו?										⊖ !	◊
אינך לספר תורה.										⊖ !	◊
שלחו להו: א"כ, אנך ספר תורה גבן וישראל בהדן										⊖ !	◊
כפו להו.										⊖ !	
עשרין ושית שנין קמו להו בהימנותיהו בהדי ישראל, מכאן ואילך אישתעבדו בהו.										⊖ !	◊
מעיקרא מאי דרוש, ולבסוף מאי דרוש?										⚡	
מעיקרא דרוש: (בראשית לג) נסעה ונלכה ואלכה לנגדך, ולבסוף דרוש: (בראשית לג) יעבר נא אדני לפני עבדו.										!	◊
עשרין ושית שנין דקמו בהימנותיהו בהדי ישראל מנא לך?										⚡	◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבי, אמור לנו שנים וג' דברים שאמרת לנו משום אביך.	דאמר רב כהנא: כשחלה רבי ישמעאל בר יוסי, שלחו ליה:	!										◇	ח:
מאה ושמונים שנה קודם שנחרב הבית - פשטה מלכות הרשעה על ישראל, פ' שנה עד לא חרב הבית - גזרו טומאה על ארץ העמים ועל כלי זכויות, מ' שנה עד לא חרב הבית - גלתה סנהדרין וישבה לה בחנות.	אמר להו: [רבי ישמעאל]	■	!									◇	ח:
למאי הלכתא?		ג	!										ח:
לומר, שלא דנו דיני קנסות.	רבי יצחק בר אבדימי:	!	!									◇	ח:
דיני קנסות סלקא דעתך?		ג	!										ח:
ברם זכור אותו האיש לטוב ורבי יהודה בן בבא שמו, שאלמלא הוא נשתכחו דיני קנסות מישאל	והאמר רב יהודה אמר רב:	ג	■	!								◇	ח:
נשתכחו		ג	!	!									ח:
לגרסינהן		ג	ג	!									ח:
אלא בטלו דיני קנסות מישאל, שגזרה מלכות הרשעה גזרה: כל הסומך יהרג, וכל הנסמך יהרג, ועיר שסומכין בה תחרב. ותחום שסומכין בו יעקר		!	!									◇	ח:
מה עשה רבי יהודה בן בבא? הלך וישב בין שני הרים גדולים ובין שתי עירות גדולות בין ב' תחומי שבת, בין אושא לשפרעם, וסמך שם חמשה זקנים: ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ור"ש ורבי אלעזר בן שמוע		ג	○	!								◇	ח:
אף רבי נחמיה	ורב אויא מוסיף:	ג	○	!								◇	ח:
כיון שהכירו בהם אויבים, אמר להם: בני, רוצן	[רבי יהודה בן בבא]	ג	○	!									ח:
אמרו לו: רבי, ואתה מה תהא עליך?		ג	○	!									ח:
אמר להם: הריני מוטל לפניהם כאבן שאין לה הופכין	[רבי יהודה בן בבא]	ג	○	!								◇	ח:
לא זו משם עד שנעצו לגופו ג' מאות ולנאות של ברזל ועשאוהו לגופו ככברה	אמרו:	ג	○	!								◇	ח:
לא תימא דיני קנסות, אלא שלא דנו דיני נפשות.	רב נחמן בר יצחק:	!	!									◇	ח:
מ"ט?		^	!										ח:
כיון דחזו דנפישו להו רוצחין ולא יכלי למידן, אמרו: מוטב גלי ממקום למקום כי היכי דלא ליחייבו, דכתיב: (דברים יז) ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא, מלמד שהמקום גורם.		!	!									◇	ח:
מאה ושמונים ותו לא?		ג	!										ח: